

na jest najważniejszym czynnikiem wpływającym na życie gleby“.

Wpływ lasu na czarnoziem nie jest degradującym glebę, ale czynnikiem wybitnie podnoszącym jej produktywność przez uruchamianie nieczynnych przedtem składników pokarmowych: potasu, fosforu, a nawet azotu, co może wydawać się paradoksalnym.

Leśnik radziecki Sokołowski dowodzi, że czarnoziemy zawierają w sobie bogactwo składników, lecz zamkniętych i niedostępnych dla roślin, — dopiero las stwarza warunki specjalne, dając jon H, który wpływa na uruchomienie tych składników.

W końcu prelegent kilka słów poświęcił *cięciom pielęgnacyjnym* w leśnictwie radzieckim.

Dawniej stosowano metody silnego przecinania lasu, obecnie przecinanie prowadzi się umiarkowanie (w I i II klasie wieku). W wilgotnych typach lasu nie należy prowadzić silnych trzebieży, lecz bardzo słabe. Jest to podstawowa zasada dla typów lasów mokrych. Woda stanowi ochronną rolę lasu; w takich wypadkach nie należy prowadzić eksploatacji, a jedynie można prowadzić cięcia sanitarne lub zachować lasy jako rezerwy ścisłe. W typach lasu suchych prowadzi się trzebieże średnie jako bardziej wskazane.

Prelegent wspomniał, że badania Dokuczajewa i Wysockiego rozwijane są dalej, udawadniają one magazynowanie wilgoci w lesie szczególnie na skrajach lasu i w lukach, ponieważ tam gromadzone są wielkie ilości śniegu na wiosnę. Na tej podstawie opiera się zakładanie pasów ochronnych leśnych 15 — 20 m szerokości.

Nie bez znaczenia jest wpływ lasu na erozję. Zwraca na to uwagę już Engels. Przez zniszczenie lasów w Grecji utracono wodę. Las w górach i na zboczach jest czynnikiem gromadzącym wodę.

W końcu referent kilka słów poświęcił mechanizacji siewu i sadzenia lasu. Mówił o narzędziach leśnych, że maszyny wyrabiane są seryjnie, np. maszyny do sadzenia skonstruowane przez inż. Czaszkinę i Niedaszkowskiego przy obsłudze 2 robotników mogą każda w ciągu dnia zalesić 8 do 18 ha powierzchni. W wykonaniu planu zalesień dużych powierzchni ma to wielkie znaczenie.

Po referacie wyłoniła się ożywiona dyskusja.

L. Królikowski

PRACĘ PAŃSTWOWEJ RADY LEŚNICTWA W OKRESIE OD 1 STYCZNIA DO 1 LIPCA 1949 R.

Prezydium P. R. L. obradowało w okresie sprawozdawczym na 13 posiedzeniach w dn. 21 i 28 stycznia, 4 i 11 lutego, 4, 11, 18 i 25 marca, 1, 22 i 30 kwietnia, 6 maja i 8 czerwca 1949 r., załatwiając sprawy bieżące, kierując sprawami Komisji i Podkomisji oraz wydając opinie w imieniu Pełnego Zebrań Rady na mocy upoważnienia z dnia 4 czerwca 1948 r.

W szczególności z pośród spraw, mających zasadnicze znaczenie Prezydium P. R. L.: zatwierdziło uchwałę Komisji Użytkowania Drewna z dnia 21.I.1949 r. w brzmieniu następującym: „P. R. L., zdając sobie sprawę z bardzo poważnego ograniczenia możliwości produkcyjnej lasów polskich po wojnie i z równoczesnego wzmożenia zapotrzebowania na materiały drzewne przez wszystkie gałęzie życia gospodarczego, wyraża opinię, że:

1) Najważniejszą drogą, wiodącą do pogodzenia rozbieżnych niejednokrotnie interesów i potrzeb producenta i konsumentów drewna w Polsce jest droga bezpośrednich wspólnych porozumień i rozważań przedstawicieli Ministerstwa Leśnictwa, jako jedyne go producenta, oraz innych zainteresowanych Ministerstw, — Komunikacji, Poczty i Telegrafów, Przemysłu i Handlu oraz Odbudowy, — jako głównych dobiorców drewna, w celu:

- a) określenia w planach krótkofalowych najkonieczniejszych pod względem ilości i jakości norm zużycia drewna, dostosowanych do produkcyjnych możliwości lasów — dla wszystkich gałęzi życia gospodarczego,
- b) ustalenia w planowaniu długoiłowym najważniejszych ilości i jakości oraz rozmiaru produkcji materiałów zastępczych, wzamian za sortymenty drzewne, których lasy nie będą mogły dostarczyć,
- c) najracjonalniejszego obecnie i w dalszej przyszłości w stosunku do leśnych baz surowcowych rozmieszczenia przetwórczych zakładów drzewnych.

2) Zapoczątkowane przez PRL. prace Komisji Użytkowania Drewna, mierzące wytkniętą drogą do wyżej określonego celu, które już wykazały po-

ważne osiągnięcia w sprawie zaopatrzenia w drewno Ministerstwa Komunikacji, Ministerstwa Poczty i Telegrafów oraz Centralnego Zarządu Energetyki, z uwzględnieniem racjonalnych oszczędności w zakresie zużycia drewna — powinny być prowadzone z rozszerzonym programem, obejmującym również potrzeby innych Ministerstw, w szczególności w zakresie papierówki, kopalniaków i drewna budowlanego.

3) Komisja Użytkowania drewna w programie swych prac powinna w najkrótszym czasie uwzględnić zagadnienie zastosowania drewna bukowego do produkcji podkładów kolejowych.

4) Komisja Użytkowania Drewna powinna nawiązać współpracę z Ministerstwem Odbudowy i innymi Ministerstwami w sprawach uzgodnienia i opracowania jakościowych i ilościowych norm drzewnych materiałów budowlanych w celu zahamowania rozrzutności użycia drewna w budownictwie.

5) Prace powołanych Podkomisji powinny być usprawnione i przyspieszone w takim stopniu, by ich realne wyniki mogły się przyczynić do rozwiązywania aktualnych potrzeb ogólnokrajowych w zakresie gospodarowania materiałami drzewnymi.

6) Wyniki zakończonych prac rzeczoznawców Ministerstw w Komisji Użytkowania Drewna, jako uzgodnione w drodze bezpośrednich porozumień wytyczne lub wnioski w sprawie zażegnania braku surowca drzewnego w krótkofalowych i dalekosiężnych planach gospodarstwa narodowego — należy złożyć Ministrowi Leśnictwa z prośbą o ich zaakceptowanie i zalecenie do wykorzystania przez Ministerstwo Leśnictwa“.

W odpowiedzi na pismo Ministerstwa Leśnictwa z dnia 24 marca 1949 r. N Org. 0094/2, Prezydium P.R.L. zakomunikowało Ministerstwu Leśnictwa następującą opinię w sprawie projektu dekretu o Państwowym Gospodarstwie Leśnym*).

„I. Projekt słusznie ujmuje w pewną organiczną całość podstawowe zasady państwowej gospodarki leśnej, wyrażone w dotychczasowych obowiązujących przepisach prawnych, modyfikując i u-

*) Ustawa o państwowym gospodarstwie leśnym została uchwalona przez Sejm Ustawodawczy w dniu 20.XII.1949 i ogłoszona w Dzienniku Ustaw Nr. 63, poz. 494.

mi prawnymi,—odpowiadającymi ustrojowi państwowego gospodarstwa leśnego w Polsce Ludowej.

W szczególności w projekcie zostały należycie wyrażone:

- a) Jedność produkcji, przerobu i zbytu państwowego gospodarstwa leśnego, jako podstawowa teza racjonalnego prowadzenia gospodarki leśnej,
- b) włączenie w skład państwowego gospodarstwa leśnego stanowiących własność Państwa nieużytków oraz innych gruntów, nieopłacalnych pod uprawą rolną,
- c) rozszerzenie pojęcia gruntów leśnych na grunty, które w chwili wejścia w życie dekretu, z mocy poprzednio obowiązujących przepisów powinny znajdować się pod uprawą leśną, a także takie, na których uprawa leśna wprowadzona została po wejściu w życie dekretu.
- d) zakaz przegonu i pasania bydła na gruntach leśnych, będących w stadium zalesiania sztucznego lub odnowienia naturalnego i w młodnikach do lat 20 oraz na gruntach, na których istnieje, lub wprowadza się podrost albo podszycie.
- e) nowe, postępowe zasady zagospodarowania i użytkowania lasów, oparte na dążeniu do zachowania drzewostanów i zapewnienia dodatniego wpływu ich na cechy przyrodnicze kraju, kulturę społeczną i obronność Państwa,
- f) nakaz koniecznego prowadzenia zakładów przemysłowych mechanicznej obróbki drewna,
- g) naczelne stanowisko Ministra Leśnictwa, jako organu, sprawującego zwierzchnie kierownictwo administracją państwowego gospodarstwa leśnego przez wszystkie przedsiębiorstwa tego gospodarstwa,
- h) nadrzędne stanowisko przedsiębiorstwa „Lasy Państwowe“, w szeregu innych przedsiębiorstw, powołanego do działania na podstawie zasad ramowych dekretu o państwowym gospodarstwie leśnym,
- i) zwolnienie obrotów pomiędzy przedsiębiorstwami państwowego gospodarstwa leśnego od wszelkich podatków i opłat publicznych. Również w sposób właściwy zosta-

ły włączone do projektu podstawowe przepisy o nowych organach administracji lasów państwowych.

II. Projekt należy uzupełnić:

a) przepisem do p. 12 — 15 projektu, orzekającym że:

„nadto plany gospodarcze winny uwzględniać opracowane przez Instytut Badawczy Leśnictwa naukowe metody w zakresie: organizacji i bezpieczeństwa pracy, hodowli i ochrony drzewostanów i produktów ubocznych gospodarki leśnej, oszczędnego użytkowania surowca drzewnego, połączonego z usprawnieniem jego mechanicznego i chemicznego przerobu oraz należyтым zastosowaniem materiałów zastępczych, a także w zakresie zachowania jak największej równowagi bilansu wodnego“,

b) bardziej szczegółowym określeniem podstaw prowadzenia gospodarstwa rybnego, z uwzględnieniem zasad hydrobiologii,

c) dodaniem do p. 17, po słowach... „dla celów pierwiastkowej mechanicznej...“, — wyrazów: „i chemicznej obróbki drewna“.

III. W projekcie należy przeredagować:

a) przepisy o przekazywaniu obszarów leśnych pod zarząd innych Ministrów, połączony z prowadzeniem gospodarstwa leśnego (p. 7 i nast. oraz p. 32 i nast.).

Przepisy w projektowanej redakcji byłyby niezgodne z obowiązującym prawem, które przewiduje wprawdzie trzy wypadki przekazywania obszarów leśnych pod zarząd innych Ministrów w art. 30 dekretu z 1936 r., ale połączony z zaniechaniem gospodarki leśnej, jak to wynika z cz. 2 art. 31 tegoż dekretu.

Poza tym przepisy takie byłyby sprzeczne z ustaloną w projekcie dekretu naczelną zasadą istnienia jednego ośrodka dyspozycyjnego dla całej państwowej gospodarki leśnej wyłącznie w Ministerstwie Leśnictwa, godziłyby w zasadę samowystarczalności przedsiębiorstw gospodarstwa leśnego i mogłyby doprowadzić do deficytowości wszystkich tych przedsiębiorstw, w razie prowadzenia przez innych Ministrów odmiennej polityki leśnej lub drzewnej. uzupełniając te przepisy nowymi norma-

Z drugiej strony nie może być konieczności prowadzenia przez inne resorty gospodarki leśnej w interesie publicznym, jak przewiduje projekt w p. 7, gdyż żaden resort nie będzie w stanie lepiej zrealizować wszystkich publicznych celów planowej gospodarki leśnej, niż Ministerstwo Leśnictwa ze swymi przedsiębiorstwami, łączącymi w jedną organiczną całość: produkcję, przerób, transport i zbył wszystkich płodów gospodarstwa leśnego w kraju.

Należałoby zatem powrócić do wyszczególnienia wypadków, kiedy leśne grunty mogą być przekazywane pod zarząd innych Ministrów z zaniechaniem gospodarki leśnej, jak to przewiduje dekret z 1936 roku w art. 30 i 31 i w związku z tym przeredagować odpowiednio p. 7 i nast. i p. 32 i nast. projektu.

b) Należy wykreślić p. 4 (2) ustęp

b) „...pozostaje w związku z przebudową ustroju rolnego“.

Ustęp ten w art. 8 dekretu z 1936 r. miał na względzie przekazywanie niektórych gruntów leśnych na reformę rolną. Obecnie, kiedy reforma rolna została dokonana przez parcelację majątków rolnych, — na żadnych gruntach leśnych nie może nastąpić zmiana uprawy leśnej na cele reformy rolnej. Przeciwnie, jak wynika z omawianego projektu, nieużytki i słabe grunty rolne muszą być zalesione, gdyż w interesie samego rolnictwa leży powiększenie arealu leśnego w kraju dla odbudowy równowagi biocenotycznej i podniesienia wydajności plonów rolnych.

c) w p. 19 projektu należy zmienić brzmienie ustępu c) w sposób następujący: „c) wywozu drewna z lasów do składów przy leśnych drogach“.

Słusznym bowiem jest polecenie przedsiębiorstwu „Lasy Państwowe“ wywozu drewna z lasu, ponieważ wywóz z drzewostanów stanowi integralną część pielęgnowania i ochrony lasów, szczególnie przy gospodarce bezzrębowej.

Natomiast nie jest słusznym wywożenie drewna przez „Lasy Państwowe“, a nie przez przedsiębiorstwo utworzone dla spraw transportu — do składów przy kolejach i drogach wodnych, gdyż jest to funkcja przedsiębiorstwa transportowego, niewłaściwie obarczająca „Lasy Państwowe“.

Opinia powyższa nie dotyczy szczegółów organizacyjnych przedsiębiorstw państwowego gospodarstwa leśnego, wobec braku statutów tych przedsiębiorstw“.

Na pismo Ministerstwa Leśnictwa z dn. 28 marca 1949 r. N II Szk/042/2. — Prezydium P.R.L. wypowiedziało następującą opinię w sprawie nadesłanego projektu regulaminu praktyki przedszkolnej dla kandydatów do szkół licealnych.

„Na terenie P.R.L. już w roku 1947, od m. lutego do października włącznie, na licznych posiedzeniach Komisji Naukowo - Oświatowej były rozważane sprawy nauczania oraz praktyk leśnych. W wyniku tych rozważań powzięte zostały na posiedzeniu w dniu 7 października 1947 r. uchwały, których brzmienie w stosunku do praktyk leśnych było następujące:

P. 1. Od kandydatów do szkół zawodowych leśnych (gimnazjów leśnych) należy wymagać co najmniej rocznych praktyk leśnych przedszkolnych.

P. 2. W stosunku do uczniów szkół zawodowych, (gimnazjów leśnych) nie powinno się stosować przymusu odbywania praktyki wakacyjnej.

P. 3-b. Dla absolwentów leśnych szkół zawodowych (gimnazjów leśnych) praktyka przed dopuszczeniem do egzaminu na leśniczego powinna trwać od 2 do 3 lat.

W okresie przejściowym, uwzględniając brak wykwalifikowanego personelu administracyjnego, praktyka mogłaby być skrócona, nie mniej jednak nie powinna być krótsza od jednego roku, tak dla absolwentów uczelni akademickich jak i szkół zawodowych.

P. 4. Praktyki przymusowe wakacyjne, jak i poszkolne powinny się odbywać na koszt Ministerstwa Leśnictwa.

P. 5. W celu usprawnienia praktyk powinno się opracować możliwie najprędzej szczegółowy regulamin tak dla praktykantów, jak i dla kierowników ośrodków szkoleniowych.

P. 6. Dobór terenów i jednostek organizacyjnych, przeznaczonych dla celów szkolenia praktycznego — powinien być dokonany bardzo starannie, przy czym należałoby zwrócić baczną uwagę na kwalifikacje zawodowe i moralne kierowników jednostek szkoleniowych.

P. 7. Ze względu na wielkie znaczenie „jakie będzie miało zagospodarowanie lasów dobre przygotowanie kandydatów, zagadnienie praktyk powinno znaleźć odpowiednie ujęcie organizacyjne na terenie Ministerstwa Leśnictwa i Dyrekcyj L. P.

II. Nadesłany do zaopiniowania projekt regulaminu praktyki przedszkolnej w ogólnych założeniach i konstrukcji pokrywa się z intencją rozważań i tezami uchwał P.R.L. gdyż:

1) Wiąże się ściśle z celami praktycznego nauczania,

2) słusznie rozgranicza praktykę leśną od drzewiarskiej,

3) organizacyjnie łączy praktyki z wpływem dydaktycznym i wychowawczym szkoły.

III. O programie praktyk P.R.L. wypowie się w okresie późniejszym, po jego otrzymaniu.

IV. P.R.L. sądzi, że:

1) drużyna praktykantów (§ 10) ze względów praktyczno - szkoleniowych ilościowo nie powinna przekraczać 5 — 6 osób.

2) Praktykanci powinni być ubezpieczeni od wypadków (przy § 11).

3) Czas trwania rocznej praktyki należałoby ustalić w innych terminach, a mianowicie: a) okres próbny — od 1 do 30 sierpnia, ażeby kandydaci, nie nadający się do zawodu leśnego, nie traciли roku i mogli we wrześniu wstąpić do innej szkoły zawodowej.

b) okres uczniowski od 1 września do 30 czerwca, ażeby praktykant, po ukończeniu 10 miesięcy praktyki, mógł przez okres letni (lipiec — sierpień) być pomocnym rodzinie przy żniwach.

Na pismo Ministerstwa Leśnictwa z dnia 31 marca 1949 r. Zn. III pos. 1015/2 w sprawie prośby Fundacji „Zakłady Kórnickie“ o przekazaniu Fundacji 5000 ha w bezpłatny zarząd i użytkowanie, — Prezydium P.R.L. wydało opinię tej treści:

„Sprawa wszczęta została na skutek podania Rady Prawnego Fundacji „Zakłady Kórnickie“ z dn. 26 lutego 1948 r., w którym petent w imieniu Fundacji „dla kontynuowania prac badawczych Fundacji w zakresie leśnictwa“ prosi Ministerstwo Leśnictwa o przekazanie w bezpłatny zarząd i użytkowanie Fundacji „Zakłady Kórnickie“ obiektów leśnych „o łącznej powierzchni 5000 ha“.

Zdaniem Prezydium P.R.L. prośba taka nie może być uwzględniona przez Ministerstwo Leśnictwa wobec braku podstaw prawnych.

Obowiązujące przepisy prawne, a więc dekret Prez. Rzeczypospolitej z dn. 30.XII. 1936 r. o Państwowym Gospodarstwie Leśnym, jak i dekret P. K. Wyzwolenia Narodowego z dn. 12 grud-

nia 1944 r. o przejęciu niektórych lasów na własność Skarbu Państwa, — nie upoważniają Ministerstwa Leśnictwa do tego rodzaju przelewania swych praw i obowiązków na inne resorty państwowe, posiadające odrębną osobowość prawną .

Wynika to z brzmienia art. 2/I, 4/I, 5/I, 13/I i/2, 14/I i/2, 20/I i/4 i 21 dekretu z dn. 30.XII 1936 r., które określają państwowe gospodarstwo leśne jako resort, obejmujący lasy i grunty leśne wraz ze wszystkimi nieruchomościami, służącymi do prowadzenia tego gospodarstwa, a więc zakładami przemysłowymi, urządzeniami technicznymi, transportowymi, komunikacyjnymi itp. oraz wodami prywatnymi Państwa (2/1), jedynie i wyłącznie odpowiedzialny za zachowanie ogólnej powierzchni państwowych lasów i gruntów leśnych w stanie nieuszczerplonym (4/I) oraz za utrzymanie ich trwale pod uprawą leśną. (5/I).

Resort ten powinien prowadzić gospodarstwo leśne planowo i racjonalnie na zasadach ciągłości i stałości użytkowania, z uwzględnieniem gospodarczych interesów Państwa (13/I). Sposób sporządzania planów gospodarstwa leśnego określany — przez Ministra Leśnictwa, (14/I) może stosować przemysłowy przerób drewna i innych surowców drzewnych w rozmiarach, jakie będą potrzebne dla zapewnienia rentowności państwowego gospodarstwa leśnego, prowadzony na zasadach kalkulacji handlowej z uwzględnieniem jego związku z gospodarstwem leśnym. (14/I i /2).

Takie gospodarstwo leśne winno być całkowicie samowystarczalne, to znaczy, że powinno wszystkie swoje wydatki pokrywać z własnych dochodów i funduszy, zgodnie z planem użytkowania, ustalonym przez Sejm i rocznym planem finansowo - gospodarczym, zatwierdzonym przez Radę Ministrów (20/1). Wpłatę wszystkich Lasów Państwowych do Skarbu Państwa włącza się do budżetu państwowego globalnie jedną kwotą (20/4), a wszystkie świadczenia L. P. na rzecz poszczególnych działów administracji rządowej, związków samorządowych a także na rzecz rządowych i samorządowych instytucji, zakładów i przedsiębiorstw, — muszą być tym lasom opłacane. (21)

Jest rzeczą oczywistą, że wszystkie te prawa odpowiedzialnej za państwową gospodarkę leśną administracji lasów państwowych byłyby pogwałcone, a wszystkie obowiązki nie dałyby się

wykonać, gdyby mogła istnieć obok tej gospodarki inna jeszcze gospodarka leśna, mająca swoje cele szczególne, prowadzona na zasadach odmiennych, niepodporządkowana ogólnym sposobom sporządzania planów użytkowania, ani zasadom ich wykonania, a przede wszystkim uszczuplająca dochodowość, a zatem podkopująca samowystarczalność lasów Państwowych. Wynika stąd, że wszelkie domagania się przedsiębiorstw, instytucji kulturalnych, szkół zawodowych itp. oddania im lasów państwowych w celu prowadzenia gospodarki leśnej, — nie znajdują uzasadnienia w obowiązującym prawie. Lasy w celach dydaktycznych mogą być przydzielone zakładom naukowym, gospodarka w nich może być nawet ograniczoną lub zmodyfikowaną, zgodnie z potrzebami zakładów, — ale jedynym resortem, użytkującym takie lasy w myśl cytowanych zasad gospodarki leśnej muszą być lasy państwowe w pojęciu dekretu z dn. 30.XII 1936 r.

Co się tyczy współpracy Fundacji „Zakłady Kórnickie“ z Instytutem Badawczym Leśnictwa, opartej na umowie o dzieło w zakresie doświadczeń nad topolami, w szczególności zaś nad selekcją odmian szybko rosnących, to jak stwierdził I.B.L. w piśmie z dn. 10.III 1949 r. Zn. spr. 101/1, — potrzebne do tego powierzchnie doświadczalne w ilości kilku hektarów pozostają w posiadaniu Instytutu, wobec czego współpraca ta nie wymaga posiadania specjalnych terenów przez Fundację“.

Nadto Prezydium P.R.L. w dn. 20 czerwca 1949 r. zatwierdziło plan i organizację prac Podkomisji Budownictwa, ustalone na posiedzeniu Podkomisji w tymże terminie.

Z zagadnień krótkofalowych, wśród których w najbliższej przyszłości należy szukać oszczędności w użytkowaniu drewna, Podkomisja Budownictwa postanowiła rozważyć szczegółowo sprawy, dotyczące:

- 1) standaryzacji konstrukcyj budowlanych,
- 2) normalizacji drzewnych materiałów budowlanych,
- 3) konserwacji drewna w budownictwie.

Organizację prac Członków Podkomisji ułożono w sposób następujący:

A) Zbieranie danych i opracowanie planów produkcji materiałów drzewnych przez Ministerstwo Leśnictwa oraz

przygotowanie planów zapotrzebowania dla Ministerstwa Budownictwa, a także uzgadnianie tych planów zostaną wykonane przez ob. ob. Inż. W. Głowackiego i Inż. S. Frankiewicza z ramienia Ministerstwa Leśnictwa oraz Nacz. M. Pachuckiego i Nacz. K. Kamińskiego, przy udziale ob. Inż. Z. Kaweckiego, — z ramienia Ministerstwa Budownictwa.

B) Sprawy dotyczące konstrukcji, normalizacji, impregnacji, wynalazków i badań naukowych opracują ob. ob. Dr R. Zieliński i Dr M. Janiczek.

C) Wszystkimi sprawami Podkomisji pokierują Przewodniczący Podkomisji, — Inż. B. Tękielski i Zast. Przewodniczącego Nacz. M. Pachucki.

D) Rolę łączników między Ministerstwem Leśnictwa a Ministerstwem Budownictwa oraz sekretarzy spełniają ob. ob. Inż. Z. Kaweckie i Inż. W. Głowacki.

M. C.

UTWORZENIE SAMODZIELNYCH WYDZIAŁÓW LEŚNYCH W POZNAŃNIU I KRAKOWIE.

Na Uniwersytecie Jagiellońskim i na Uniwersytecie Poznańskim zostały utworzone osobne Wydziały Leśne.

Na podstawie art. 20 dekretu z dnia 28 października 1947 r. o organizacji nauki i szkolnictwa wyższego Minister Oświaty wydał dnia 27 września 1949 r. zarządzenie w sprawie podziału Wydziałów Rolniczo-Leśnych na uniwersytetach Jagiellońskim i Poznańskim na rolnicze i leśnicze.

Do Wydziału Leśnego Uniwersytetu Jagiellońskiego weszło szereg katedr leśnych wraz z połączonymi z nimi zakładami naukowymi, jak np. Botaniki Leśnej, Ekologii i Klimatologii, Zoologii i Entomologii Stosowanej, Ochrony Lasu, Dendrometrii, Hodowli Lasu itp. a do Wydziału Leśnego Uniwersytetu Poznańskiego również szereg zakładów specjalnych i katedr: Zoologii i Entomologii, Szczegółowej Hodowli Lasu, Ochrony Lasu, Dendrometrii i Statyki Leśnej, Inżynierii Leśnej, Ekonomiki Leśnej itp.

Rozporządzenie to posiada moc obowiązującą od dnia 1 września 1949.

L. Z.

ZJAZD PROFESORÓW WYDZIAŁÓW LEŚNYCH AKADEMICKICH UCZELNI POLSKICH.

W dniach 14 i 15 października br. zebrali się w Rogowie, nadleśnictwie doświadczalnym SGGW profesorowie i wykładowcy naszych uczelni leśnych w celu zaznajomienia się z organizacją ośrodka naukowo-dydaktycznego i doświadczalnego Wydziału Leśnego S. G. G. W. i omówienia zasad organizacji i działań tego rodzaju akademickich uczelni leśnych.

Zjazd rozpoczęły treściwe referaty profesorów S. G. G. W. informujące uczestników: 1. o planach rozbudowy ośrodka szkolnego w Rogowie, w skład którego wchodzi Lasy Doświadczalne i Stacja Technologii Drewna. 2. o organizacji Komisji Doświadczalnictwa Leśnego S. G. G. W. i jej działalności w okresie międzywojennym i powojennym, 3. o zadaniach dydaktycznych lasów szkolnych i ich realizacji.

Administracja miejscowa poinformowała zebranych o historii Lasów Szkolnych i zasadach ich gospodarowania.

Zwiedzanie rozpoczęło od Stacji Doświadczalnej Technologii Drewna, która obok pracowni naukowej dysponuje dobrze wyposażonym dwutrakowym tartakiem, destylarnią żywicy i stolarnią mechaniczną, będącą w stanie budowy. Następnie zwiedzano osiedle szkolne w Strzelnej, gdzie rozbudowywane są pracownie naukowe, budowana jest bursa dla 200 studentów, odrabiających praktyczne zajęcia w lasach S. G. G. W., wykańczany jest budynek nadleśnictwa, który mieści w sobie obok mieszkania kierownika zarządu, pokoje dla pracowników naukowych S. G. G. W. i organizowane jest muzeum dydaktyczne.

Po zwiedzeniu osiedla szkolnego, oglądano arboretum, w którym na powierzchni 36 ha zgrupowano ponad 300 gatunków drzew i krzewów zagranicznych.

Po południu oglądano uroczysko Wilczy Dół zagospodarowane w rębni gniazdowej, doświadczenia z modrzewiem wprowadzonym na zrębie zupełnym i w gniazdach, samosiewne odnawianie się sosny w gniazdach i żywicowanie na wysokich spałach.

W drugim dniu zwiedzono leśnictwo Lipce, interesujące ze względu na występowanie tam buka na granicy zasięgu oraz uroczysko Jasień zagospodarowane już od 19 lat przerębowo, wg. zasad Bioley'a.